

Investigating the Relationship between Self-Esteem and Creativity with Entrepreneurship among the Students of PN University of Boukan

Kamal Mahboobi⁶

Parinaz Banisi⁷

Baharak Shirzad Kebrya⁸

کمال محبوبی^۱

پری ناز بنی سی^۲

دکتر بهار ک شیرزاد کبریا^۳

Abstract

The aim of this study was to determine the relationship between self-esteem and creativity with entrepreneurship among the students of Payam-e-Noor University of Boukan. The sample included 190 students (106 females and 84 males) selected through stratified random sampling. Besides descriptive methods of mean and standard deviation, the data analyzed using multivariate regression to test hypotheses. The methodology was descriptive and correlational study. Research tools included: Self-Esteem Questionnaire (Cooper Smith, 1967), test of creativity (Abedi, 1372), and Entrepreneurship Questionnaire (Robinson et al., 1991). Multiple regression analysis of data showed that the effect of self-esteem on students' entrepreneurship was significant at the level of 0.0^o in general and at the level of 0.0^o separately for male and female students. Also, the correlation coefficient between self esteem and entrepreneurship equals 0.427 for all the participants (with 0.48 for females and 0.415 for males at the level of 0.01). The correlation coefficient between creativity and entrepreneurship at the level of 0.01 was significant at 0.57 in general (with 0.52 in females, and 0.58 in males).

Keywords: Self-esteem, creativity, entrepreneurship, Payam-e-Noor University

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر تعیین رابطه عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز بوکان می باشد. تعداد نمونه برابر ۱۹۰ نفر دانشجو، ۱۰۶ نفر دانشجوی زن و ۸۴ نفر دانشجوی مرد با روش نمونه گیری طبقه ای-تصادفی انتخاب شده بودند. برای تحلیل داده ها علاوه بر روش های توصیفی میانگین و انحراف معیار از ضریب همبستگی و رگرسیون چند گانه برای آزمون فرضیه ها استفاده شد. روش تحقیق از نوع توصیفی و به شیوه همبستگی انجام شده است. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه های عزت نفس کوپراسیت (۱۹۶۷)، خلاقیت عابدی (۱۳۷۲) و کارآفرینی روینسون و همکاران (۱۹۹۱) است. نتایج رگرسیون چند متغیره تأثیر عزت نفس بر کارآفرینی دانشجویان به طور کلی در سطح ۰/۰۵ و در زنان و مردان در سطح ۰/۰۵، خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی در سطح ۰/۰۱ و در زنان و مردان در سطح ۰/۰۱ معنی دار بوده است. همچنین ضریب همبستگی بین عزت نفس و کارآفرینی، برای کل آزمودنی ها برابر ۰/۴۲۷ در سطح ۰/۰۱ و در زنان ۰/۰۴۸ و مردان برابر ۰/۴۱۵ در سطح ۰/۰۱ و ضریب همبستگی بین خلاقیت و کارآفرینی، برای کل آزمودنی ها برابر ۰/۵۶۷ در سطح ۰/۰۱ و در زنان ۰/۰۵۲ و در مردان ۰/۰۵۸ در سطح ۰/۰۱ معنی دار بوده است.

کلیدواژه ها: عزت نفس^۴، خلاقیت^۵، کارآفرینی، دانشگاه پیام نور

۱. کارشناس ارشد برنامه ریزی آموزشی، معلم دوره ابتدایی، ایران: بوکان،

نوسنده مسئول، همراه: ۰۹۱۴۸۲۴۱۰۰۳

۲. استادیار و عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، ایران.

۳. استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، دانشکده علوم تربیتی، ایران، ایمیل: bsherezad86@yahoo.com

4. Self-Esteem

5. Creativity

6. MA Educational Planning, Corresponding Author, Primary school teacher, Iran: Boukan (E-mail: k_mahboobi@yahoo.com).

7 Assistant Professor and member of Young Researchers Club, Islamic Azad University Roudehen branch, Email: P_Banisi@yahoo.com

8 Assistant Professor and Faculty Member of Islamic Azad University Roudehen branch, Faculty of Education, Iran, E-mail: bsherezad86@yahoo.com.

مقدمه

کارآفرینی^۱ و مباحث مربوط به آن را با توجه به این که در حوزه های مختلف دانش از جمله روانشناسی، جامعه شناسی و اقتصاد مورد توجه قرار گرفته اند، می توان به عنوان یک موضوع بین رشته ای قلمداد کرد. این موضوع نشان دهنده وسعت بحث کارآفرینی از یک سو و پیچیدگی آن از سوی دیگر است. موضوع دیگری که به مباحث مربوط به کارآفرینی دامن زده و آن را مورد توجه قرار داده است، نگرانی مدیران اجتماعی و اقتصادی کشورها و سیاستمداران در مورد اشتغال و مشکل یکاری است که به طور فزاینده ای تفکر خوداشتغالی را به عنوان یک راه حل مورد توجه قرارداده است.

هر چند که اصطلاح کارآفرینی برای نخستین بار توسط کانتیلون^۲ (حدود ۱۷۰۰) تعریف شده است (کیلیبی^۳، ۱۹۷۱)، ولی شومپیتر^۴ (۱۹۳۴) کاربرد عام اصطلاح کارآفرینی را در حوزه اقتصادی به میل^۵ (۱۸۴۸) نسبت می دهد. رساله میل در رابطه با اقتصاد سیاسی می باشد. بعد از میل، شومپیتر (۱۹۳۴) از منظر دیگری به کارآفرینی توجه داشته است. وی بر نوآوری و نقش آن در پویایی نظام های اقتصادی تأکید می کند. پارادی^۶ به نقل از شهنی یلاق، (۱۳۸۱) معتقد است که هیچ تعریفی نمی تواند جامع و رضایت بخش باشد، و تعریف کارآفرینی را به طور اختصاری شامل: کسب و کار^۷، ساختن، یا دادوستد^۸ یا خدمات و تنها مالک^۹ بخشی از یک گروه کوچک می داند.

مک کللن^{۱۰} (۱۹۶۱)، کارآفرین را فردی توصیف می کند که با فشار نیازها و رغبت شدید جهت پیشرفت و ساختن برانگیخته می شود. کول^{۱۱} افراد کارآفرین را به چهار گروه دسته بندی کرده است: ۱- نوآور، ۲- بازسازی کننده، ۳- مثبت اندیش و ترویج کننده مثبت اندیشه ۴- سازنده و ترمیم کننده سازمان (احمدی پور، ۱۳۸۶).

از نظر مفهومی فرهنگ توصیفی علوم تربیتی «عزت نفس» را احساس قائل بودن ارزش برای خود یا میزان ارزش مندی، احترام، شایستگی، توانایی، شناخت شان و خصایص فردی

و برخورداری از رضایت و خشنودی درونی» تعریف می کند (فرمہنی فراهانی، ۱۳۷۸). تورنس (۱۹۹۸) به نقل از میهن دوست (۱۳۷۹)، خلاقيت را فرایندی مشتمل بر حساسیت به مسائل، کمبودها، تنگاتها و ناهمانگی ها تعریف می کند. به نظر وی این حساسیت در پی تشخیص مشکل یا مشکلاتی به وجود می آید و به دنبال آن جستجو برای یافتن راه حل هایی جهت رفع آن مشکلات و طرح فرضیه هایی برای این منظور آغاز می گردد.

عزت نفس و خلاقيت به عنوان متغيرهای پيش بين می توانند بر متغير ملاک کارآفرینی تأثير داشته باشد. در اين زمينه تحقیقاتی انجام گرفته است، از جمله کورمن (۱۹۷۷) در پژوهشی نشان داد: افرادی که عزت نفس بالايی دارند با احتمال بيشتر مشاغلی را انتخاب می کنند که در آن ها خود را دارای درجه هاي بالايی از توانايي مي دانند، تا آن هايی که عزت نفس پايانی دارند. هم چنین فينكمن^{۱۱} (۱۹۶۹) با انجام پژوهشی به اين نتیجه رسيد که افراد دارای عزت نفس بالا هنگامي که توانايي هاي شان به چالش طلبide شود، به احتمال بيشتر کار را با موفقیت به انجام مي رسانند تا افرادی که عزت نفس پايانی دارند، و گرينهاؤس و بادين^{۱۲} (۱۹۷۴) با انجام پژوهشی تحت عنوان «بررسی رابطه عزت نفس با عملکردن» نشان دادند که؛ عزت نفس با عملکرد رابطه معنی داري دارد. نتایج تحقیق دیپ بوی، زولوسکی، دیوهرست و آروری^{۱۳} (۱۹۷۸) نيز نشان داد که رابطه هاي بین علاقه شغلی و خشنودی از آن، با عزت نفس معنی دار است. در همین راستا تحقیقی دیگر توسط تانگ و سارسفيلد- بالدوين^{۱۴} (۱۹۹۱) انجام شد، در اين پژوهش آزمایشي، اثرات عزت نفس، نوع تکلیف و پس خوراند عملکرد بر روی ميل و علاقه به شغل و انگیزش درونی افراد معنی دار بود. هم چنین دیویدز^{۱۵} (۱۹۶۳) در پژوهش خود تحت عنوان «ويژگي های مؤسسین شركت ها و كسب و کارهای كوچك تگزاس و جورجيای آمريكا، استقلال، مسئولیت پذيری و اعتماد به نفس را از جمله مهم ترين ويژگي های افراد کارآفرین می داند. در تحقیقی دیگر، که

ریس سال^{۲۹} (۱۹۹۲) نیز، در پژوهشی تحت عنوان «مطالعه ویژگی‌های کارآفرینان» در کشور اندونزی به ۷ ویژگی و خصوصیت در انتخاب یک شغل کارآفرین اشاره می‌کند که یکی از آن صفات، خلاقیت و نوآوری می‌باشد. شاور، و یلیامز و اسکات^{۳۰} (۱۹۹۰) در تحقیقی پیرامون ریسک پذیری، خلاقیت و اعتقادات کارآفرینی نشان دادند، کسانی که فکر می‌کردند ویژگی‌های یک فرد کارآفرین را دارا هستند، خلاقیت و انگیزه پیشرفت بیشتری داشتند. هم‌چنین احمدپورداریانی (۱۳۸۰) در مقایسه برخی از صفات و ویژگی‌های کارآفرینان مستقل و کارآفرینان سازمانی با هم، نشان داد که؛ ۸۰ تا ۸۵ درصد کارآفرینان مستقل خود را افرادی خلاق ارزیابی می‌کنند. در تحقیقی که توسط آدامز (۱۹۶۵) در خصوص رابطه عزت نفس با خلاقیت دانشجویان رشته علوم اجتماعی دانشگاه پنسیلوانیا انجام گرفت، مشاهده گردید که؛ رابطه عزت نفس با خلاقیت در دانشجویان مرد و زن معنی‌دار است. هم‌چنین مقصودی (۱۳۸۴) در پژوهش خود به بررسی ویژگی‌های افراد کارآفرین و مقایسه آن با افراد غیرکارآفرین پرداخت، نشان داد که هوش‌هیجانی، خلاقیت، خودکارآمدی، خودپنداره و منبع‌کنترل، همگی به طور معناداری در افراد کارآفرین بالاتر هستند. کالینگ^{۳۱} و موری^{۳۲} (۱۹۷۰) نیز، مطالعه‌ای کارآفرینان انسان‌های سخت‌کوش و پایداری رسیدند که کارآفرینان واقعی مساغل جدید را پیشتر هستند و مردمی عمل‌گرایند که به وسیله نیاز به استقلال و پیشرفت برانگیخته می‌شوند. این بررسی می‌تواند این فاید را برای مطالعه حاضر در برداشته باشد: آیا عزت نفس و خلاقیت می‌توانند کارآفرینی دانشجویان را تبیین نمایند؟ آیا دانشگاه زمینه‌های تقویت و پرورش عزت نفس و خلاقیت و در نهایت کارآفرین بارآوردن دانشجویان را فراهم آورده است؟ از این رو سؤال اساسی که در دانشگاه مطرح می‌شود آن است که؛ عزت نفس و خلاقیت تا چه اندازه پیش‌بینی کننده میزان کارآفرینی دانشجویان است؟ هدف

توسط ولش و وايت^{۱۶} (۱۹۸۱) تحت عنوان نقاط مشترک ویژگی‌های کارآفرینان انجام شد، از نیاز به کنترل، مسئولیت پذیری، هماورده طلبی و عزت نفس به عنوان ویژگی‌های مشترک کارآفرینان یاد می‌شود، و نتایج تحقیق هورنادی و بونکر^{۱۷} (۱۹۷۰) در بررسی ویژگی‌های نمونه‌ای از کارآفرینان بوسټون با سابقه‌ی تأسیس شرکت‌های خدماتی و تولیدی نشان داد که؛ اعتماد به نفس، خلاقیت، رهبری، انگیزه پیشرفت جزو مهم‌ترین خصوصیات افراد کارآفرین هستند. تیموزن^{۱۸} (۱۹۷۸) و هورنادی^{۱۹} (۱۹۸۲) نیز، در تحقیقات شان به‌این مطلب اشاره می‌نمایند که اعتماد به نفس، جایگاه مهار درونی، خلاقیت و نوآوری، انگیزه پیشرفت و خطر پذیری متوسط از جمله ویژگی‌های کارآفرینان هستند. و نتایج تحقیق شکرکن و برومند نسب (۱۳۸۱) نشان داد که بین خلاقیت، انگیزه پیشرفت و عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان رابطه معنی‌دار وجود دارد. هم‌چنین محبوبی (۱۳۸۶) در تحقیقی نتیجه گرفت بین عزت نفس و کارآفرینی رابطه معنی‌دار وجود دارد. از طرف دیگر سولومون^{۲۰} (۱۹۸۹)، به‌نقل از فاریس^{۲۱}، (۱۹۹۹) با بررسی ۱۵۰ کارآفرین به‌این نتیجه رسید که انگیزه کارآفرینان برای شروع به کار، تصمیم به خلق چیزهای جدید و متفاوت بود و سود اقتصادی انگیزه و محرك اولیه رفتار کارآفرینی نبوده است. در همین راستا شاین^{۲۲} (۱۹۹۴) معتقد است که؛ کارآفرینان واقعی مساغل جدید را پیشتر برای نوآوری و خلاقیت شروع می‌کنند تا دلایل اقتصادی. هم‌چنین در تحقیقی که توسط هورنادی و ابود (۱۹۷۱)، تحت عنوان «ویژگی‌های کارآفرینان موفق»، صورت گرفت، این نتیجه مشاهده شد که؛ نوآوری از ویژگی‌های کارآفرینان موفق است. در بعضی از مطالعات مختلف از جمله: هورنادی^{۲۳} (۱۹۸۲)، هال، بوسلي و یودل^{۲۴} (۱۹۸۰)، به‌نقل از؛ گارتner^{۲۵} (۱۹۸۴)، کارلند و استوارت^{۲۶} (۱۹۹۶) و بولی^{۲۷} به‌نقل از؛ آمیت^{۲۸} و همکاران، (۱۹۹۳)، به برخی از ویژگی‌های افراد کارآفرین اشاره کرده‌اند که خلاقیت و نوآوری یکی از آن ویژگی‌ها است. از طرف دیگر

ارتباط بالایی با کارآفرینی داشته باشد، مشخص کردند. این چهار حوزه شامل نوآوری کنترل شخصی، نیاز به پیشرفت و عزت نفس بودند. بر این اساس ۷۰۰ ماده شکل گرفت. سپس این ۷۰۰ ماده به وسیله روینسون و همکارانش به همراهی دو متخصص روان شناسی بر مبنای یک ارتباط محظوظ برای چهار حوزه نوآوری، کنترل، نیاز به پیشرفت و عزت نفس و با توجه به سه مؤلفه توانایی یعنی رفتار، عاطفه و شناخت، سرنده و ویرایش شد و به ۶۶۲ ماده کاهش یافت و در اختیار ۹۱ نفر از دانشجویان رشته روان شناسی دانشگاه بریگهام یونیورسیتی قرار داده شد و از آن‌ها خواسته شد تا ۶۶۲ ماده را به عنوان رفتاری، شناختی و عاطفی طبقه‌بندی کنند. در نظریه بخشی توانایی این موضوع اهمیت دارد که هر بخش توانایی فقط شامل یک بُعد توانایی باشد و گوییه‌های مربوط به بخش‌های دیگر را در برنگیرد، ماده‌هایی که حداقل ۶۰٪ آزمودنی‌ها به وجود عاطفه، شناخت و یا رفتار در آنها موافق نبودند. حذف شدند و با انجام دادن این کار تعداد ماده‌ها به ۹۱ ماده کاهش یافت. سپس پایابی چهار خرده مقیاس با استفاده از روش آزمون-بازآزمون روی نمونه‌ای از دانشجویان اجرا شد و ضرایب همبستگی به دست آمده بین ۷۱٪ تا ۸۵٪ بود. برای اعتباریابی آزمون از مقایسه گروه‌های شناخته شده استفاده شد و روی نمونه‌ای از ۵۴ کارآفرین و ۵۷ غیر کارآفرین اجرا شد که تفاوت میانگین دو گروه در سطح ۰٪ معنی دار بود. برای بالابردن همسانی درونی آزمون در ویرایش دیگر که توسط روینسون و همکارانش صورت گرفت، تعداد سؤالات به ۷۵ گوییه کاهش یافت، با این کار آلفای کرونباخ آزمون به بالای ۰.۸۰ افزایش یافت. هم چنین بعد از کاهش گوییه‌ها به ۷۵ عدد، اعتباریابی مجددًا روی گروه‌های شناخته شده انجام شد که بر این اساس میانگین جهت‌گیری کارآفرینان و غیر کارآفرینان متفاوت و در سطح ۰.۰۰۱٪ معنی دار بود.

طریقه اجرای پرسش نامه به این صورت است که آزمودنی هر یک از گوییه‌ها را می‌خواند و بر طبق

پژوهش حاضر بررسی رابطه عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز بوکان می‌باشد.

روش

این تحقیق از نظر هدف کاربردی است و از نظر ماهیت و روش توصیفی از نوع پیمایشی است. از آن‌جا که رابطه بین سه متغیر را بررسی می‌کنیم، تحقیق از نوع همبستگی نیز می‌باشد.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه‌آماری در این پژوهش شامل دانشجویان ورودی تا سال ۸۵-۸۶ دانشگاه پیام نور مرکز بوکان است که در مقطع کارشناسی به تحصیل مشغول بوده‌اند شامل ۵۰۰ نفر (۲۹۰ زن، ۲۱۰ مرد) می‌باشد و دلیل انتخاب این افراد آن است که با توجه به سطح سنی و سابقه تحصیل در دانشگاه، احتمالاً این گروه از دانشجویان تا اندازه‌ای ذهن‌شان متوجه اشتغال شده‌است و به موضوع کار و چگونگی وارد شدن به بازار کار اندیشیده‌اند.

نمونه‌آماری این تحقیق شامل ۲۰۰ نفر دانشجو (۱۱۶ زن و ۸۴ نفر مرد) بود، نمونه با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی-طبقه‌ای انتخاب گردید.

ابزار

در این بخش به معرفی آزمون‌هایی پرداخته خواهد شد که برای ارزیابی فرضیه‌های تحقیق به کار برده شده‌اند که ابزارهای پژوهش عبارتند از:

(۱) آزمون کارآفرینی: پرسش نامه کارآفرینی دارای ۷۵ گوییه است. این پرسش نامه توسط روینسون، استیمپسون، هوفریزو هانت^۳ (۱۹۹۱) تهیه شده است و برای نخستین بار در دانشکده علوم تربیتی روان شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز توسط شکر کن و برومند نسب (۱۳۸۱) ترجمه شده است. برای تهیه این آزمون روینسون و همکارانش (۱۹۹۱)، ابتدا با استفاده از بازنگری گستردۀ ادبیات کارآفرینی ۴ حوزه‌ای را که به نظر می‌رسید

در این پژوهش هم چنین ضریب پایابی محاسبه شده به روش آلفای کراباخ برای آزمودنی های زن ۰/۹۳ برای آزمودنی های مرد ۰/۹۴ و برای کل آزمودنی ها ۰/۹۳ می باشد.

(۲) آزمون خلاقیت عابدی: این آزمون چهار ویژگی روان شناختی زیر را ارزیابی می کند:

۱. سیالیت^{۳۴} فکری
۲. انعطاف پذیری^{۳۵} فکری
۳. اصالت^{۳۶} یا ابتکار فکری
۴. پیچیدگی^{۳۷} یا وسعت و گستردگی فکری

آزمون خلاقیت عابدی، یک آزمون سه گزینه ای است که فرم اصلی آن شامل ۵۰ سؤال بود که در ابتدا در ایران در سال ۱۳۶۲ بر روی یک گروه ۶۰۰ نفری از دانش آموزان اجرا شد. پس از یک هفته این آزمون مجدداً بر روی گروهی دیگر اجرا شد و ثبات بازآزمایی آن ۰/۸۵ به دست آمد. سپس این آزمون چندین بار مورد تجدید نظر قرار گرفت تا اینکه در سال ۱۹۹۴ نسخه جدیدی از آن توسط عابدی، اونیل و اسپل برگر معرفی گردید و در سال ۱۹۹۶ به صورت ۶۰ سؤالی تنظیم شد. فرم جدید آن در سال ۱۹۹۷ با ۵۶ سؤال تدوین گردید. در پژوهش حاضر از این فرم استفاده شده است.

شیوه نمره گذاری آزمون خلاقیت عابدی در این آزمون که به صورت سه گزینه ای می باشد در مورد هر آیتم گزینه الف یک امتیاز، گزینه ب دو امتیاز و گزینه ج سه امتیاز دریافت می کند. به این ترتیب در این آزمون حداکثر نمره ۱۶۸ و حداقل نمره ۱۵۶ است (مقصودی، ۱۳۸۴).

پایابی آزمون خلاقیت توسط کفایت به روش آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۸۵/ به دست آمد. در این پژوهش نیز، آزمون خلاقیت با ۶۰ سوال دارای ضریب آلفای کراباخ محاسبه شده، برابر با ۰/۸۸ بوده است که برای اجرای پرسشنامه شواهد کافی در اختیار قرار می دهد.

دستوالعمل، یکی از گزینه های «کاملاً مخالفم»، «مخالفم»، «نظری ندارم»، «موافقم»، «کاملاً موافقم» را انتخاب می کند، که گزینه های ارائه شده برای هر ماده ۵ گزینه است. بر این اساس حداکثر نمره بین ۱ تا ۵ می باشد که با توجه به تعداد گزینه های هر ماده تغییر می کند. طریقه نمره گذاری به این صورت است که بر حسب اینکه گزینه های مربوط به هر ماده کارآفرینی را از مخالف به موافق یا از موافق به مخالف اندازه گیری می کند، ممکن است گزینه «کاملاً مخالفم» بالاترین نمره را به خود اختصاص دهد یا گزینه «کاملاً موافقم» پایین ترین نمره را بگیرد یعنی سؤال های ۵-۱۴-۱۸-۲۱-۲۸-۳۷-۳۳-۲۹-۶۶-۵۳-۵۰-۳۸-۳۷-۲۸-۲۱-۱۴-۷۴-۷۳ به صورت «کاملاً مخالفم» (۵)، «مخالفم» (۴)، «نظری ندارم» (۳)، «موافقم» (۲)، «کاملاً موافقم» (۱) می باشد، و بقیه سؤالات بصورت «کاملاً مخالفم» (۱)، «مخالفم» (۲)، «نظری ندارم» (۳)، «موافقم» (۴)، «کاملاً موافقم» (۵) می باشد.

۷۵ گویه این آزمون شامل ۳ مؤلفه توانایی است که به شرح زیر هر گروه از گویه ها یک جنبه از توانایی را اندازه گیری می کند.

(الف) مؤلفه عاطفه: گویه های ۱، ۵، ۱۳، ۶، ۱۷، ۱۴، ۲۱، ۲۸، ۳۱، ۳۳، ۳۵، ۴۵، ۴۷، ۴۸، ۵۳، ۵۷، ۶۱، ۶۲، ۶۵، ۶۷، ۶۸، ۷۲، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۱۲۰، ۱۰۱۲۱، ۱۰۱۲۲، ۱۰۱۲۳، ۱۰۱۲۴، ۱۰۱۲۵، ۱۰۱۲۶، ۱۰۱۲۷، ۱۰۱۲۸، ۱۰۱۲۹، ۱۰۱۳۰، ۱۰۱۳۱، ۱۰۱۳۲، ۱۰۱۳۳، ۱۰۱۳۴، ۱۰۱۳۵، ۱۰۱۳۶، ۱۰۱۳۷، ۱۰۱۳۸، ۱۰۱۳۹، ۱۰۱۴۰، ۱۰۱۴۱، ۱۰۱۴۲، ۱۰۱۴۳، ۱۰۱۴۴، ۱۰۱۴۵، ۱۰۱۴۶، ۱۰۱۴۷، ۱۰۱۴۸، ۱۰۱۴۹، ۱۰۱۴۱۰، ۱۰۱۴۱۱، ۱۰۱۴۱۲، ۱۰۱۴۱۳، ۱۰۱۴۱۴، ۱۰۱۴۱۵، ۱۰۱۴۱۶، ۱۰۱۴۱۷، ۱۰۱۴۱۸، ۱۰۱۴۱۹، ۱۰۱۴۱۲۰، ۱۰۱۴۱۲۱، ۱۰۱۴۱۲۲، ۱۰۱۴۱۲۳، ۱۰۱۴۱۲۴، ۱۰۱۴۱۲۵، ۱۰۱۴۱۲۶، ۱۰۱۴۱۲۷، ۱۰۱۴۱۲۸، ۱۰۱۴۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۴، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۵، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۶، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۷، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۸، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۹، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۰، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۱، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۳۱۲، ۱۰۱۴۱۳۱۳۱

آزمودنی سعی کرده است خود را بهتر از آن چه که هست
جلوه دهد.

در تحقیقی که بر روی ۲۳۰ نفر در سال ۱۳۷۰ بر روی
دانش آموزان سال سوم دبیرستان های شهرستان تهران انجام
شده است، میانگین به دست آمده $25/4$ است لذا افرادی
که در این آزمون بیشتر از میانگین نمره بگیرند دارای عزت
نفس بالا و افرادی که کمتر از آن نمره بگیرند دارای غرت
نفس پایین خواهد بود.

در این پژوهش آزمون عزت نفس با ۵۸ سوال دارای
ضریب آلفای کرانباخ محاسبه شده برابر با $.83/0$ بوده است
که برای اجرای پرسشنامه مناسب می باشد.

در پژوهش حاضر روش های آمار توصیفی و استنباطی
به کار برده شده است، روش های توصیفی مورد استفاده
شامل محاسبه انحراف معیار، میانگین و... می باشد برای
آزمون فرضیه ها از ضریب همبستگی پیرسون، و رگرسیون
چندمتغیره استفاده شد ضمناً تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده
از کامپیوتر و برنامه آماری SPSS انجام گرفت.

یافته ها

الف) تحلیل های توصیفی تحقیق

جدول ۱: جامعه آماری به تفکیک جنسیت

جنسیت	جامعه	حجم نمونه	نرخ بازگشت
پسر	۲۱۰	۸۴	۸۴
دختر	۲۹۰	۱۱۶	۱۰۶
جمع	۵۰۰	۲۰۰	۱۹۰

جدول ۲: شاخص های توصیفی عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد
کارآفرینی	۳/۴۲۲	/۳۶۴۹۳	۱۹۰
عزت نفس	۱/۶۲۴۴۳	/۱۱۹۹۶	۱۹۰
خلاقیت	۲/۲۰۰۲	/۲۶۸۱۱	۱۹۰

(۳) آزمون عزت نفس کوپراسمیت

کوپراسمیت^{۳۸} (۱۹۷۶) مقیاس عزت نفس خود را
براساس تجدید نظری که بر روی مقیاس راجرز دیموند
(۱۹۵۶) انجام داده تهیه و تدوین کرد. این مقیاس دارای ۵۸
ماده است که ۸ ماده آن یعنی شماره های ۱۳-۶-۲۰-۲۷-۲۰-۵۵-۴۸-۴۱-۳۴
در مجموع ۵۰ ماده آن بر ۴ خرده مقیاس عزت نفس

کلی، عزت نفس اجتماعی (هم سالان) و عزت نفس
خانوادگی (والدین) و عزت نفس تحصیلی (آموزشگاه)
 تقسیم شده است.

شیوه نمره گذاری این آزمون بصورت صفر و یک
است به این معنا که ماده های شماره ۱۰-۵-۴-۲-۱۴-۱۸-۲۱-۱۹-۲۳-۲۸-۲۹-۳۰-۳۲-۳۶-۴۵-۴۷-۵۷-۵۸ پاسخ بلی
یک نمره و پاسخ خیر صفر می گیرد و بقیه سوالات به
صورت معکوس است یعنی پاسخ خیر آنها یک نمره و
پاسخ بلی صفر میگیرد. بدیهی است که حداقل نمره ای که
یک فرد ممکن است بگیرد صفر و حداً کثر ۵۰ نمره
چنان چه پاسخ دهنده از ۸ ماده دروغ سنج بیش از ۴ نمره
بیاورد بدان معنی است که اعتبار آزمون پایین است و

خلاقیت که از پرسش نامه خلاقیت به دست آمده است به ترتیب ۳/۴۲۲، ۶۲۴۳، ۰۶۰۰۲ می‌باشد.

جدول شماره ۲: نشان می‌دهد که میانگین نمره کارآفرینی که از پرسش نامه کارآفرینی و میانگین نمره عزت نفس که از پرسش نامه عزت نفس و میانگین نمره

جدول ۳: شاخص‌های توصیفی عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان (زن) دانشگاه پیام نور

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد
کارآفرینی	۳/۴۹۷۱	/۳۰۳۴۳	۱۰۶
عزت نفس	۱/۶۵۲۷	/۱۰۸۵۶	۱۰۶
خلاقیت	۲/۱۷۰۳	/۲۳۷۹۸	۱۰۶

خلاقیت که از پرسش نامه خلاقیت به دست آمده است. به ترتیب برای زنان ۳/۴۹۷۱، ۰/۶۵۲۷، ۰/۱۷۰۳ می‌باشد.

جدول شماره ۳: نشان می‌دهد که میانگین نمره کارآفرینی که از پرسش نامه کارآفرینی و میانگین نمره عزت نفس که از پرسش نامه عزت نفس و میانگین نمره

جدول ۴: شاخص‌های توصیفی عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان (مرد) دانشگاه پیام نور

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد
کارآفرینی	۳/۳۲۸۳	/۴۱۳۱۳	۸۴
عزت نفس	۱/۵۸۸۴	/۱۲۴۶۰	۸۴
خلاقیت	۲/۲۳۷۹	/۲۹۹۱۰	۸۴

رگرسیون چندمتغیره استفاده شد و برای فرضیه‌های که به تفکیک جهت رابطه عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان تدوین شده بودند، ضریب همبستگی پیرسون برای این فرضیه‌ها انجام داده شد.

جدول شماره ۴: نشان می‌دهد که میانگین نمره کارآفرینی که از پرسش نامه کارآفرینی و میانگین نمره عزت نفس که از پرسش نامه عزت نفس و میانگین نمره خلاقیت که از پرسش نامه خلاقیت به دست آمده است. به ترتیب برای مردان ۳/۳۲۸۳، ۰/۵۸۸۴، ۰/۲۳۷۹ می‌باشد.

فرضیه(۱) بین عزت نفس و خلاقیت و جنسیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور رابطه وجود دارد.

ب) تحلیل‌های استنباطی تحقیق برای تحلیل فرضیه‌های اصلی و فرعی تأثیر عزت نفس و خلاقیت بر کارآفرینی دانشجویان از

جدول ۵: آنالیز واریانس بررسی معنی داری ارتباط عزت نفس و خلاقیت و جنسیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور به طور کلی

منابع	مجموع مجلدات	Df	میانگین مجلدات	F	سطح معنی داری
رگرسیون	۵/۱۰۰	۳	۱/۷۰۰		
باقی مانده	۲۰/۰۶۹	۱۸۶	۱۵/۷۵۶	/۰۱	
کل	۲۵/۱۶۹	۱۸۹	/۱۰۸	۱۵/۷۵۶	/۰۱

جدول شماره ۵: نشان می دهد که آنالیز واریانس مربوط به بررسی ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور به طور کلی در جدول زیر آمده است.

میزان ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور به طور کلی در سطح $/01$ معنی دار بوده است که نحوه اثرگذاری و

جدول ۶: ضریب رگرسیون تاثیر عزت نفس و خلاقیت و جنسیت بر کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور به طور کلی

مدل	B مقدار ضریب رگرسیون	t خطای	معنی داری	/۰۱
ثابت مدل	۱/۹۶۶	/۲۲۲	۸/۸۳۸	/۰۱
عزت نفس	/۴۶۱	/۲۲۹	۲/۰۱۳	/۰۵
خلاقیت	/۴۱۳	/۰۹۹	۴/۱۴۹	/۰۱
جنسیت	/۱۶۷	/۰۵۱	۳/۲۴۶	/۰۱

مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $1/۱۶۷$ در سطح $/01$ معنی دار بود که علامت مثبت متغیرهای عزت نفس، خلاقیت، و جنسیت بیانگر ارتباط مثبت آن با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی می باشد.

۱- بین عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد دانشگاه پیام نور رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۶: نشان می دهد که با توجه به مقدار آماره $2/۰۱۳ = t$ ارتباط عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $2/۰۱۳$ مقدار آماره $4/۱۴۹ = t$ ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $4/۱۴۹$ در سطح $/05$ ، مقدار آماره $3/۲۴۶ = t$ ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $3/۲۴۶$ در سطح $/01$ معنی دار بوده است و همچنین با توجه به مقدار آماره $1/۹۶۶ = t$ ارتباط جنسیت با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی با

جدول ۷: آنالیز واریانس بررسی معنی داری ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد دانشگاه پیام نور

منابع	مجموع مجلدات	Df	میانگین مجلدات	F	سطح معنی داری
رگرسیون	۲/۶۸۱	۲	۱/۳۴۱		
باقی مانده	۱۱/۴۸۵	۸۱	۹/۴۵۵	/۰۱	
کل	۱۴/۱۶۶	۸۳	/۱۴۲	۹/۴۵۵	/۰۱

۱/۰ معنی دار بوده است که نحوه اثرگذاری و میزان ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور مرد در جدول زیر آمده است.

جدول شماره ۷: نشان می دهد که آنالیز واریانس مربوط به بررسی ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد دانشگاه پیام نور در سطح

جدول ۸: ضریب رگرسیون ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد دانشگاه پیام نور

مدل	B	مقدار ضریب رگرسیون	t	خطا	معنی داری
ثابت مدل	۱/۹۴۸	/۳۲۵	۵/۹۸۴	/۰۱	
عزت نفس	/۷۰۱	/۳۵۴	۱/۹۸۰	/۰۵	
خلاقیت	/۴۳۳	/۱۴۸	۲/۹۳۲	/۰۱	

بوده است که علامت مثبت متغیرهای عزت نفس، خلاقیت یانگر ارتباط مثبت آن با کارآفرینی دانشجویان مرد می باشد.

۲-۱- بین عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان زن دانشگاه پیام نور رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۸: نشان می دهد که با توجه به مقدار آماره $t = 1/980$ ارتباط عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان مرد با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $/701$ در سطح 0.05 ، و همچنین با توجه به مقدار آماره $t = 2/932$ ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $/433$ در سطح 0.01 معنی دار

جدول ۹: آنالیز واریانس بررسی معنی داری ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان زن
دانشگاه پیام نور

منابع	مجموع مجذورات	Df	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری
رگرسیون	۱/۲۶۰	۲	/۶۳۰		
باقي مانده	۸/۴۰۸	۱۰۳	/۰۸۲	۷/۷۱۸	/۰۱
کل	۹/۶۶۸	۱۰۵			

معنی دار بوده است که نحوه اثرگذاری و میزان ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور زن در جدول زیر آمده است.

جدول شماره ۹: نشان می دهد که آنالیز واریانس مربوط به بررسی ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور زن در سطح 0.01

جدول ۱۰: ضریب رگرسیون ارتباط عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان زن دانشگاه پیام نور

مدل	B	مقدار ضریب رگرسیون	t	خطا	معنی داری
ثابت مدل	۲/۴۸۵	/۲۵۹	۹/۵۹۲	/۰۱	
عزت نفس	/۸۰۱	/۳۸۳	۲/۰۹	/۰۵	
خلاقیت	/۴۰۶	/۱۳۷	۲/۹۵۷	/۰۱	

دانشجویان زن با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با $801/209$ در سطح 0.05 ، و همچنین با توجه به مقدار آماره $2/957$

جدول شماره ۱۰: نشان می دهد که با توجه به مقدار آماره $t = 2/09$ ارتباط عزت نفس با کارآفرینی

خلاقیت ییانگر ارتباط مثبت آن با کارآفرینی دانشجویان زن می باشد.
فرضیه (۲) بین عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور رابطه وجود دارد.

= ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان زن با مقدار ضریب رگرسیونی برابر با 0.406 در سطح 0.01 معنی دار بوده است که علامت مثبت متغیرهای عزت نفس،

جدول ۱۱: ضرایب همبستگی ساده بین متغیرهای عزت نفس با کارآفرینی به طور کلی

کارآفرینی با	R	R ²	سطح معنی داری
عزت نفس به طور کلی	/۴۲۷	/۱۸۲	/۰۱
عزت نفس دانشجویان زن	۰/۴۸	/۲۳	/۰۱
عزت نفس دانشجویان مرد	/۴۱۵	/۱۷	/۰۱

فرضیه (۳) بین خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۱۱: نشان می دهد که همبستگی کارآفرینی با عزت نفس دانشجویان به طور کلی 0.427 و دانشجویان زن 0.48 و دانشجویان مرد 0.415 در سطح 0.01 معنی دار است.

جدول ۱۲: ضرایب همبستگی ساده بین متغیرهای خلاقیت با کارآفرینی

کارآفرینی با	R	R ²	سطح معنی داری
خلاقیت به طور کلی	/۵۶۷	/۳۲	/۰۱
خلاقیت دانشجویان زن	/۵۲	/۲۷	/۰۱
خلاقیت دانشجویان مرد	/۵۸	/۳۳	/۰۱

$F=2/0.13$ در سطح 0.05 ، و ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان پیام نور به طور کلی $B=4/149$ و $A=4/143$ در سطح 0.01 و جنسیت با کارآفرینی دانشجویان پیام نور به طور کلی $B=1/67$ و $A=3/246$ در سطح 0.01 معنی دار است، که علامت مثبت متغیرهای عزت نفس، خلاقیت و جنسیت ییانگر ارتباط مثبت آن با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی می باشد.

بحث و نتیجه گیری

همان طور که در بخش یافته های مربوط به فرضیه ها ملاحظه شد نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره ارتباط عزت نفس، خلاقیت و جنسیت به عنوان متغیرهای مستقل هم زمان با کارآفرینی به عنوان متغیر وابسته نشان داد که ارتباط عزت نفس، خلاقیت و جنسیت با کارآفرینی دانشجویان پیام نور به طور کلی ($F=15/756$ و $p<0.01$) معنی دار است که مقدار ضرایب رگرسیونی ارتباط عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان به طور کلی $B=461$ و

برای بررسی ارتباط عزت نفس و خلاقیت به عنوان متغیرهای مستقل هم زمان با کارآفرینی دانشجویان مرد به عنوان متغیر وابسته از تحلیل رگرسیون چند متغیره استفاده شد که نتایج نشان داد بین عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد به طور کلی ($F=9/455$ ، $p<0.01$) ارتباط معنی داری وجود دارد که مقدار

نتایج به دست آمده از این فرضیه، در مورد رابطه بین عزت نفس با کارآفرینی به برخی از ویژگی های افراد دارای عزت نفس بالا بر می گردد که در افراد کارآفرین نیز یافت می شود یکی از ویژگی های افراد دارای عزت نفس بالا که در برخی از تحقیقات به آن اشاره شده است، (ابراز وجود) است. مثلاً در زمینه انگیزش افراد برای کار، نظریه های مختلفی در حوزه‌ی روان‌شناسی صنعتی و سازمانی مطرح شده است. معروف‌ترین این نظریه‌ها، نظریه تباین شناختی^{۳۹} (فستینگر^{۴۰}، ۱۹۵۷)، نظریه نابرابری^{۴۱} (آدامز ۱۹۶۵) و نظریه خودابقائی^{۴۲} (کورمن، ۱۹۷۷) هستند. از میان این نظریه‌ها، نظریه خودابقائی با موضوع عزت نفس قرابت بیشتری دارد.

به عقیده‌ی کورمن (۱۹۷۷) برای تحقق رفتار اثربخش وجود حداقل سه شرط ضروری است. اولاً، لازم است فرد به انجام وظیفه اقدام کند. ثانیاً، تعارض خصم‌مانه و پرخاشگری باید به اندازه‌ی کافی مهار شوند تا منجر به تضعیف سازمان نشوند و وقت و کوشش صرف آنها نگردد که نتوان به اهداف سازمان نائل آمد. ثالثاً در صورتی که شغل ایجاب کند باید برای دگرگونی و خلاقیت گنجایش وجود داشته باشد. کورمن (۱۹۷۷) معتقد است نظریه خودابقائی تمام این شرایط را در بر می گیرد. و می‌تواند شرایط را که در آن‌ها پیشرفت، پرخاشگری، پذیرا بودن دگرگونی و آفرینندگی در محیط‌های سازمانی روی دهد، پیش‌بینی کند.

پالمر^{۴۳} (۱۹۸۷) کارآفرینان را افرادی مبتکر و متکی به نفس می‌داند. وی معتقد است ثروت از طریق افراد با جرأت ایجاد می‌شود که هیچ کس انتظار آن را ندارد. و یا مک‌کران و فلانیگان^{۴۴} (۱۹۹۶) کارآفرینان را افرادی نوآور، با فکری متمرکز، دارای انگیزه پیشرفت بالا و مایل به استفاده از میان برها می‌داند که کمتر مطابق کتاب و اصول پذیرفته شده عمل می‌کنند. هم‌چنین،

ضریب رگرسیونی ارتباط عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان مرد $B=701$ و $t=1980$ در سطح 0.05 و ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان مرد $B=433$ و $t=2932$ در سطح 0.01 معنی دار است که علامت مثبت متغیرهای عزت نفس و خلاقیت بیانگر ارتباط مثبت آن با کارآفرینی دانشجویان مرد می‌باشد.

ب- زنان

برای بررسی ارتباط عزت نفس و خلاقیت به عنوان متغیرهای مستقل هم‌زمان با کارآفرینی دانشجویان زن به عنوان متغیر وابسته از تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شد که نتایج نشان داد بین عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان زن به طور کلی مقدار ضریب رگرسیونی ارتباط عزت نفس با کارآفرینی دانشجویان زن $F=7718$ و $p<0.01$ در سطح 0.05 و ارتباط خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان زن $B=406$ و $t=2957$ در سطح 0.01 معنی دار است که علامت مثبت متغیرهای عزت نفس و خلاقیت بیانگر ارتباط مثبت آن با کارآفرینی دانشجویان زن می‌باشد.

همان‌طور که در بخش یافته‌های مربوط به فرضیه‌ها ملاحظه شد، شدت همبستگی بین عزت نفس و کارآفرینی مثبت و در سطح $p<0.01$ معنی دار بود نتایج به دست آمده، در مورد این فرضیه ضمن تأیید نتایج پژوهش‌های انجام شده، توسط پژوهشگران دیگر هم چون خدمتی توسل (۱۳۷۹)، شکرکن (۱۳۸۱)، محبوبی (۱۳۸۶)، مقصودی (۱۳۸۴)، دیپبسوی، زولوسکی، دیوهرست و آروری (۱۹۷۸)، تانگ و سارسفیلد- بالدوین (۱۹۹۱)، دیویدز (۱۹۶۳)، ولش و وایت (۱۹۸۱)، هورنادی (۱۹۸۲)، سولومون (۱۹۸۹) به نقل از؛ فاریس، ۱۹۹۹، گرینه‌اووس و بادین (۱۹۷۴)، آدامز (۱۹۶۵)، فینکلمان (۱۹۶۹) و کورمن (۱۹۷۷) حاکی از این است که؛ هر چه عزت نفس دانشجویان بالاتر باشد کارآفرینی در آن‌ها بیشتر است.

در تبیین این یافته می توان گفت که بین ویژگی های افراد خلاق و افراد کارآفرین هم پوشی وجود دارد. به طوری که برخی از پژوهشگران کارآفرینی را مطابق با خلاقیت تصور می کند. مثلاً شومپتر (۱۳۳۴) ملاک و اساس کارآفرینی را خلاقیت و نوآوری می داند، وی در کتاب، نظریه اقتصاد پویا^{۴۵}، مشخصات یک اقتصاد سالم و پویا را نوآوری و کارآفرینی می داند، به نظر وی تعامل پویا از طریق نوآوری و کارآفرینی ایجاد می شود. هم چنین در اکر^{۴۶} (۱۹۸۵) معتقد است کارآفرینی بدون خلاقیت و نوآوری حاصلی ندارد. به دلیل این که کارآفرینان کارهایی را انجام می دهند و یا خدماتی را ارائه می دهند که قبل از آنان توسط دیگران نشده است، کارآفرینان تمامی جوانب امور را برای حل مشکلات در نظر می گیرند. و بنا بر تناسب، مشکلات را طبقه بندی می کنند. از آنجایی که راه حل ها فقط برای موارد در نظر گرفته شده، قابل اجرا می باشند، کارآفرینان همیشه در جستجوی راه حل های جایگزین هستند (نطاق، ۱۳۸۰).

از سوی دیگر اشخاص خلاق استقلال را ارج می نهند، بلند پرواز هستند و فرایندهای فکری غیرعادی دارند (کورمن، ۱۹۷۷). هم چنین تورنس^{۴۷} (۱۹۹۸) برخی از ویژگی های افراد خلاق را چنین برمی شمرد: آزردگی از کارهای تکراری، توان فکر کردن و پرداختن به چند موضوع در یک زمان، تلاش در انجام کارها با این که نسبت به دیگران متفاوت به نظر آیند، مخاطره پذیر بودن، خودآغازگری، پشتکار و پایداری. هم چنین، سیمونتون (۲۰۰۰) معتقد است که روش غیرمعقول، درک سریع و صحیح از روابط بین پدیده ها، مستقل بودن، نگرانی نداشتن از ویژگی های افراد خلاق هستند، افراد خلاق مستعد آند که مستقل، ناهم رنگ، غیرمعمول و حتی تک رو باشند، نسبت به تجربه های تازه بازترند و شهامت مخاطره پذیری بیشتری دارند. براین اساس منطقی به نظر می رسد که بین خلاقیت و کارآفرینی رابطه وجود داشته باشد.

سالازار و همکاران (نطاق، ۱۳۸۰) معتقدند کارآفرینان به خاطر اعتماد به نفس خود، شهرت دارند. آن ها بر این باورند که انتظاراتی از آن ها هست که می توانند برآورده کنند. آن ها امکان موقفيت خویش را بيش از آن چيزی که هست در نظر می گيرند. وقتی که ندانند به چه شکلی می توانند کاری را انجام دهنند، بر توانائی های خود متکی شده و معیارهای بالایی را برای انتظاراتی که از آن ها می رود در نظر می گيرند. به همين خاطر است که دیگران به آن ها اطمینان دارند و معمولاً نظرات و عقاید آن ها را جویا می شوند. اين صفت به نوعی توضیح می دهد که چرا کارآفرینان از خطر استقبال می کنند. زیرا آن ها به توانائی های خود برای تأثیر در نتیجه هی کار، اعتماد دارند و این اعتماد بيش از اعتماد دیگران است. کارآفرینان افرادی غیرعملی که در دنیای رؤیایی زندگی کنند، نیستند. آن ها به واقعیت ها استناد کرده، و محاسبات خود را بر مبنای آن انجام می دهند.

هم چنین نتایج به دست آمده در بخش یافته ها نشان می دهد همبستگی بین خلاقیت و کارآفرینی مثبت و در سطح $p < 0.01$ معنی دار بود. نتایج به دست آمده در مورد این فرضیه ضمن تأیید نتایج پژوهش های انجام شده توسط پژوهشگران دیگر هم چون خدمتی (۱۳۷۹)، بدري و همکارانش (۱۳۸۳)، کلانتری و همکارانش (۱۳۸۳)، کفایت (۱۳۷۳)، حقیقت (۱۳۷۷)، شکرکن و برومدن سب (۱۳۸۱)، محبوبی (۱۳۸۶)، مقصودی (۱۳۸۴)، هورنادی و بونکر (۱۹۷۰)، تیمونز (۱۹۷۸)، هورنادی (۱۹۸۲)، سولومون (۱۹۸۹؛ به نقل از؛ فاریس ۱۹۹۹)، شاین (۱۹۹۴)، هورنادی و ابود (۱۹۷۱)، هورنادی (۱۹۸۲)، هال، بوسلى و یودل (۱۹۸۰؛ به نقل از؛ گارتner، ۱۹۸۴)، بولی به نقل از؛ آمیت و همکاران، (۱۹۹۳)، شاور، ویلیامز و اسکات (۱۹۹۰) و ریس سال (۱۹۹۲) حاکی از این است که؛ هر چه خلاقیت دانشجویان بیشتر باشد تمایلات کارآفرینی آنان بیشتر است.

31. Colling
32. Morre
33. Robinson , et al
34. Fluency
35. Flexibility
36. Originality
37. Elaboration
38. Coopersmith
39. Cognitive -Dissonance Theory
40. Festinger
41. Inequity Theory
42. Self – Consistency Theory
43. Palmer
44. Mckeran & Flannigan
45. Theory of Dynamic Economics
46. Drucker
47. Torrance

منابع

- احمدپور داریانی، م. (۱۳۸۰). *ضرورت توسعه آموزش کارآفرینی*. تهران: مرکز کارآفرینی دانشگاه امیرکبیر.
- احمدی پور، ل. (۱۳۸۶). *اثرخشنی آموزش مهارت های کارآفرینی بر نگرش نسبت به بازار کار و خودپنداره شغلی افراد مراجعه کننده به ستاد کارآفرینی شهرداری تهران*. پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه علامه طباطبائی.
- بدرجی، ا. (۱۳۸۴). *بررسی قابلیت های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی. دانشگاه اصفهان.
- حقیقت، ش. (۱۳۷۷). *بررسی ویژگی های شخصیتی دانش آموزان خلاق و تعیین رابطه میان خلاقیت، پیشرفت تحصیلی، هوش، طبقه اجتماعی و جنسیت در گروهی از دانش آموزان سال سوم راهنمایی در شهر شیراز*. شورای تحقیقات آموزش و پژوهش استان فارس.
- شکرکن، ح. (۱۳۷۷). *مجله علوم تربیتی و روانشناسی*. دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، سال پنجم، شماره های ۲۱ و ۷۱-۹۴.
- خدمتی توسل، بی نام (۱۳۷۹). *بررسی زمینه های بروز و پژوهش کارآفرینی در دانشجویان سال آخر کارشناسی و کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی.

براساس یافته ها پیشنهاد می شود که:

۱- مسئولین دانشگاه بایستی تمہیداتی اتخاذ نمایند که در زمینه تحصیلی، اجتماعی و سایر جنبه های عزت نفس دانشجویان را تقویت نمایند چرا که نتایج نشان داده است که دانشجویان از عزت نفس پایین برخوردارند.

۲- با انجام پژوهش هایی، ارتباط برخی از متغیرهای روان شناختی و زمینه ای دیگر مانند فناوری اطلاعات و ارتباطات، شیوه های یادگیری (سبک های شناختی)، سبک های هویتی، خود کارآمدی، انگیزه پیشرفت، سن، سابقه خدمت و سطح تحصیلات و نظایر این ها با کارآفرینی، مورد بررسی قرار گیرد.

۳- پیشنهاد می شود که رابطه عزت نفس و خلاقیت با کارآفرینی در سایر سازمان های دولتی و غیر دولتی مورد بررسی قرار گیرد.

یادداشت ها

1. Entrepreneurship
2. Cantillion
3. Kilby
4. Schumpeter
5. Mill
6. Paradi
7. Business
8. Trading
9. Proprietor
10. Cole
11. Finkleman
12. Greenhaus & Badin
13. Dipboy, et al
14. Tang & Sarsfield - Baldwin
15. Davids
16. Welsh & White
17. Hornaday & Bunker
18. Timmons
19. Hornaday
20. Solomon
21. Faris
22. Schein
23. Hornaday
24. Hull, et al
25. Gartner
26. Carland, et al
27. Bewly
28. Amit
29. Rissal
30. Shaver, et al

- مفهومی، ج. (۱۳۸۴). بررسی و مقایسه ویژگیهای شخصیتی و روان شناختی (هوش هیجانی، خلاقیت، خود "دپنداره" خودکارآمدی و منبع کنترل) کارآفرینان تهرانی با افراد عادی. پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه علامه طباطبائی.
- هیأت نویسنده‌گان (ملیتو، سالازار، تیونگ، آگیو و پاز). (۱۳۸۰). مقدمه ای بر کارآفرینی. ترجمه: سیامک نطاق. سازمان ملی بهره‌وری ایران. تهران: انتشارات کوهسار.
- سیمونتون. دی. ک (۲۰۰۰). خلاقیت: جنبه‌های شناختی، شخصی، تحولی، و اجتماعی، ترجمه: حسین شکر کن (۱۳۷۷). مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، سال پنجم شماره ۱۱۰ ۹۴-۷۱. شهری بیلاق، م. (۱۳۸۱). کارآفرینی. مقاله ارائه شده در سمینار: پیش‌آیندهای مهم روان‌شناسی در کارآفرینی، مرکز کاراد دانشگاه شهید چمران اهواز.
- شکر کن و دیگران (۱۳۸۱). بررسی رابطه ساده و چندگانه خلاقیت، انگیزه پیشرفت و عزت نفس با کارآفرینی در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز.
- عبدی، ج. (۱۳۷۲). خلاقیت و شیوه‌های نو در اندازه‌گیری آن، مجله پژوهش‌های روانشناسی، دوره دوم شماره ۱۱۰ ۵۴-۴۶. فرمهینی فراهانی، م. (۱۳۷۸). فرهنگ توصیفی علوم تربیتی. تهران: انتشارات اسرار دانش.
- کلانتری، ص؛ ربانی، ر؛ هزار جریبی، ج. (۱۳۸۳). بررسی میزان کارآفرینی دانش آموختگان در عرصه نشریات و مطبوعات، نامه‌ی علوم اجتماعی. شماره ۲۳.
- کفایت، س.م. (۱۳۷۳). بررسی ارتباط شیوه‌ها و نگرش‌های فرزند پروری با خلاقیت و رابطه متغیر اخیر با هوش، پیشرفت تحصیلی و رفتارهای پیشرفت گرای دانش آموزان سال اول دیبرستان‌های اهواز. اداره کل آموزش و پرورش استان خوزستان. شورای تحقیقات.
- کورمن، ا. ک. (۱۹۷۷). روانشناسی صنعتی و سازمانی. ترجمه: حسین شکر کن (۱۳۷۰). تهران: انتشارات رشد.
- مهین دوست، ز. (۱۳۷۹). بررسی رابطه مسئولیت پذیری و جایگاه مهار با خودشکوفایی و رابطه خودشکوفایی با خلاقیت در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز.
- محبوبی، ط. (۱۳۸۶). بررسی رابطه باورهای هوشی، عزت نفس و انگیزه پیشرفت و توانایی کارآفرینی دانشجویان دانشگاه های پیام نور استان آذربایجان شرقی و غربی.
- Amit, Glosten, L., Muller, E. (1993). *Challenges to theory development in entrepreneurship research*. Journal of Management, 8(2), 15-27.
- Adams, J. S. (1965). *Inequality in social exchange*. In L. Brekowitz (ed.) Advances in Experimental social Psychology, Vol. 2. New York: Academic, 267- 299.
- Coopersmith, S. A. (1967). *The antecedents of self-esteem*. Sanfrancisco: Freeman.
- Carland, J. A., Carland, J. w & Stewart, W. H. (1996). *Seeing what's not there: The enigma of entrepreneurship*, Journal of Small Business Strategy, 7(1), 1-20.
- Collin, O. F., & Morre, D. G. (1970). *The organization makers*. New York :Appleton Century-Crofts.
- Dams, J. S. (1965). *Inequality in social exchange*. In L. Brekowitz (ed.) Advances in Experimental social Psychology, Vol. 2. New York: Academic, 267-299.
- Dipboy, R. H. Zullowski, W. H. Dewhirst H.D & Arvey, R. D. (1978). *Self-esteem as a moderator of the relationship between scientific interest and the job satisfaction of physicists and engineers*. Journal of Psychology, 63(3), 289-294.
- Davids, I. F. (1963). *Characteristics of small business founders in Texas & Georgia*. Athens, Ga: Bureau of Business Research, University of Georgia.
- Drucker, P. (1985). *The discipline of innovation*. Harvard Business Review, 26(4), 67-72.
- Farsi, S. (1999). *Seeking entrepreneurial origins: Are entrepreneurs born or made?* Kauffman Center for Entrepreneurial.
- Festinger, L. (1957). *A theory of cognitive dissonance*. Evanston: Row, Peterson.

- entrepreneurship.** Entrepreneurship Theory and Practice, 13 -31.
- Rissal, R. (1992). **A study of the characteristics of entrepreneurs in Indonesia.** Dissertation, George Washington University.
- Rogers, C. R. (1983). **Freedom to Learn for the 80s.** Columbus, OH: Merrill.
- Solomon. G. T., & Winslow. E. K. (1989). **Toward a descriptive profile of the entrepreneur.** Journal of Creative Behavior, 22(3), 162- 171.
- Schein, E. H. (1994). **Entrepreneurs: what they really like.** Vocational Education Journal, 64 (80), 42-44.
- shaver, K. G., Williams, S. L., & Scott, L. R. (1990). **Entrepreneurial beliefs. Creativity and risk-taking: Personality or situation?** Unpublished manuscript, College of William & Mary.
- Schumpeter, J. A. (1934). **The theory of economic development** Cambridge. Mass: Harvard University Press.
- Timmins, J. A. (1978). **Characteristics and role demands of entrepreneurship.** American Journal of small Business, 3(5), 17-17.
- Tang. T. L., & Sars Field, B. L. (1991). **The effects of self esteem task label, and performance feedback on goal setting, certainty, and attribution.** Journal of Psychology, 125(4), 413-418.
- Torrance, E. P. (1998). **An interview with E. Paul Torrance: About creativity.** Educational Psychology Review, 10(2), 441-452.
- Torrance, E. P. (1974). **Norms, technical manual, Torrance test of creative thinking, verbal test, forms A and B, figural tests, forms A and B.** Massachusetts: Personnel Press.
- Welsh, J. A., & White. J. P. (1981). **Converging on characteristics of entrepreneurs.** In K. H. Vesper, ed. **Frontiers of entrepreneurship research.** Wellesley, MA: Babson Center for Entrepreneurial Studies, 504-515.
- Greenhaus, J. H., Badin, I. J. (1974). **Self-esteem, performance, and satisfaction,** Journal of Applied Psychology, 52(6), 15-35.
- Gartner, W. (1984). **A Framework for describing the Phenomenon of new venture creation.** Academy of Management Review, 21(10), 696- 706.
- Hornaday, J., & About, J. (1971). **Characteristics of successful entrepreneurs.** Personnel Psychology, 24, 141-153.
- Hornaday, J. A., Bunker, C. S. (1970). **The nature of the entrepreneur.** Personnel Psychology, 23, 47-54.
- Hornaday, J. (1982). **Research about living entrepreneurs,** In C. Kent, Sexton & K. Vesper (Eds). Encyclopedia of entrepreneurship Englewood Cliffs. N J: Prentice Hall Co.
- Hull, D. L., Bosley, J. J., & Udell, I. G. (1980). **Renewing the hunt for the heffalump: Identifying potential entrepreneurs by personality characteristics.** Journal of Small Business Management, 18, 11-18.
- Hebert, R., Link, A. (1989). **In search of the meaning of entrepreneurship.** Small Business Economics, 1, 39-49.
- Kilby, P. (1971). **Entrepreneurship and economic development.** New York: Free Press.
- Korman. A. K. (1977). **Organizational behavior.** New Jersey: Prentice-Hall.
- McClelland, D. C. (1961). **The achieving society.** Princeton, N. J: Van Nostrand.
- Mill, J. S. (1848). **Principles of political economy with some of their applications to social philosophy.** London: John W. Parker.
- Mckeran, D., & Flannigan, E. (1996). **Shaping the entrepreneurial company, Chalford.** Management Books Ltd.
- Palmer, M. (1987). **The application of psychological testing to entrepreneurial potential,** In C. Baumbach & J. Mancusol (eds). Entrepreneurship and venture management. N. J: Prentice- Hall Inc.
- Robinson, P. B., Stimpson, D. V., Huefner, J. C., & Hunt, H. K. (1991). **An attitude approach to the prediction of**